

РЕШЕНИЕ

№ 7101

гр. София, 31.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2566** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 495/26.01.2024г., постановено по НАХД № 15629 по описа на Софийски районен съд за 2023г., с което е потвърдено ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ № 707267-F698451 от 14.06.2023г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“-Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ на Национална агенция по приходите.

Решението се обжалва с доводи за постановяването му в нарушение на закона и поради явната несправедливост на потвърдената с него констатация и допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Сочи се, че съдът неправилно е приел, че не са налице процедурни нарушения при съставянето на АУАН № F698451 от 07.03.2023г. и обжалваното Предупреждение. Конкретно се твърди, че в АУАН и Предупреждението липсват ясно описание на нарушението, както и на обстоятелствата, при които е извършено. Сочи, че видно от протокола от извършената в търговския обект проверка ЛИДЛ е разполагало с регистър на касовите бележки от кочан, което не е било взето предвид при издаване на предупреждението, както и от първоинстанционния съд при изследване на

фактичката обстановка по спора. В този смисъл, претендира се нарушение на законовите изисквания на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. На следващо място, твърди се неправилност на констатациите относно липсата на нарушения при съставяне на АУАН. Посочва се, че съставът на СРС е игнорирал и не е обсъдил доводите и възраженията, наведени с първоначално подадената жалба и по този начин е постановил решението си при ограничаване на процесуалното право на защита на жалбоподателя, включително и с оглед несъобразяването на представените по делото доказателства. Твърди се и издаване на процесното предупреждение в несъответствие с материалния закон. В хода на проверката е бил изискан и е бил представен регистър на касовите бележки от кочан, което е видно и отразено в констатациите на съставения протокол на направената проверка, като законодателя не бил посочил като изискване поддържане на няколко регистъра, в зависимост от броя на фискалните устройства в обекта. Иска се да бъде постановено решение, с което да се отмени обжалваното решение на районния съд и да се постанови ново, с което да се отмени издаденото предупреждение, а в условия на алтернативност - връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от адв.Т., който поддържа жалбата, на основания изложени в нея. Претендира присъждане на разноски по делото, за което представя списък.

Ответникът – Началник на отдел „Оперативни дейности,, С., Дирекция „Оперативни дейности” в ГД „Фискален контрол на НАП”, редовно призован, не се представлява. По делото е постъпила молба от процесуален представител на ответника за даване ход на делото, ведно с позиция по същество. Претендира са присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 200лв. и е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителя на Софийска градска прокуратура, прокурор К., изразява становище за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Административен съд София град, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт - чл. 210, ал. 1 от АПК, и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК.

Разгледана по същество, същата е основателна.

От свидетелските показания на разпитания в съдебно заседание актосъставител и представените по делото писмени доказателства съставът на районният съд приел, че на 22.02.2023г. е извършена проверка на търговски обект, находящ се в [населено място], [улица] стопанисван от „ЛИДЛ България ЕООД Енд Ко” КД. В обекта имало монтирани и регистрирани в НАП шест броя фискални устройства с модел MF-TN250QR, с индивидуални номера на ФУ, както следва:

- 1.BN009185
- 2.BN009183
- 3.BN009186

4.BN009187
5.BN009184 и
6.BN009188,

с индивидуални номера на ФП, както следва:

1.510190068
2.51010066
3.51010069
4.51010070
5.51010067 и
6.51010071,

регистрирани в НАП.

При проверката е установено, че в търговския обект не се съхраняват регистри за касовите бележки от кочан, същите са изискани и не са представени до края на проверката.

За нарушението е съставен АУАН от св. А.. Въз основа на съставения акт, наказващия орган е издал обжалваното предупреждение.

От правна страна съдът е приел, че АУАН е съставен съобразно разпоредбите на ЗАНН. В мотивите си съдът е посочил, че предупреждението е издадено от компетентен орган, установените в акта и в предупреждението обстоятелства, свързани с нарушението са доказани по ред на съдебното следствие, че правилно е определена материалноправната норма, което отговаряло на установената фактическа обстановка и е в съответствие със словесното описание на нарушението в АУАН, както и че не са допуснати съществени процесуални нарушения.

При тези изводи и мотиви съставът на СРС е потвърдил издаденото предупреждение.

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, осъществяван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично прао на жалба, за които касационната инстанция следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В тази връзка, при осъществения контрол, касационната инстанция намери, че въззивният съд не е извършил анализ и преценка на събраните по делото доказателства и не е изложил фактически констатации и правни изводи относно обстоятелствата, относими към нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, включени в предмета на доказване по делото. Фактическите и правни съображения, доколкото са изложени такива в решението на СРС, освен лаконични, са бланкетни, общи и декларативни, което по същество е равнозначно на липса на мотиви. СРС не е отговорил на нито един довод в жалбата, нито е обсъдил писмените и гласни доказателства. Посочването на нарушенията, според административнонаказващия орган разпоредби от закона, не може да се приеме за наличие на мотиви. При липса на мотиви, касационната инстанция на практика е поставена в невъзможност да осъществи дължимия от нея контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, като за първи път обсъди фактите, включени в предмета на

доказване и установи фактическа обстановка по делото.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че в случая е налице посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал.1, т.2 НПК - съдът не е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като не е изложил конкретни и ясни мотиви относно това налице ли е извършено нарушение от страна на касатора на посочените в АУАН и предупреждението дата и час, нарушени ли са правни норми, извършено ли е нарушението виновно и от кои доказателства се подкрепя, правилно ли е приложена разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

С оглед изложеното, съдът намира, че решението е неправилно и делото следва да бъде върнато на въззивния съд за ново разглеждане. При новото разглеждане на делото съдът следва да прояви процесуална активност и да събере всички относими и необходими доказателства, въз основа на които да установи по безспорен начин фактическата обстановка; да изложи мотиви по отношение на приложимия закон – под кой състав на нарушение се субсумира твърдяното поведение на касатора, съставляващо административно нарушение, ако се докаже наличието на такова. Следва да се изложат мотиви и дали в случая са налице нарушения на чл. 42 и чл.57 от ЗАНН, предвид основните възражения, изложени в жалбата.

По отношение на разноските, на основание чл. 226, ал. 3 АПК следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

Мотивиран от горното и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 и т. 2 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 495/26.01.202г., постановено по НАХД № 15629 по описа на Софийски районен съд за 2023г., Наказателно отделение, 104 състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.